

תת"ע 4238/03/16 - מדינת ישראל נגד אלקין יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4238-03-16 מדינת ישראל נ' אלקין יוסף
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלקין יוסף

הנאשם

הכרעת דין

<

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169ב' לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.3.16, בסמוך לשעה 00:41, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב דרך שלמה, מכיוון מערב לכיוון מזרח וזאת בהיותה שיכור, לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "ינשוף", נמצאו בגופו 345 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף, כמות העולה על זו המותרת על פי חוק.

פרשת התביעה

עד תביעה מס' 1, המתנדב סמי דינוביץ', מטעמו הוגש דו"ח זיכרון דברים לנהג חשוד בשכרות, שסומן **ת/1**.

עד תביעה מספר 2, רס"ר שאול מהתבי, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: דו"ח זיכרון דברים - **ת/2**, טופס דין וחשבון - **ת/3**, פלטי בדיקות עצמיות וכיול תחילת משמרת - **ת/4**, פלטי בדיקות לנאשם - **ת/5**, פלטי בדיקות עצמיות וכיול סוף משמרת - **ת/6**, תעודת בלון - **ת/7**.

עד תביעה מס' 3, רס"ל דן אושקוב, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: דו"ח הזמנה לדין - **ת/8**, דו"ח עיכוב - **ת/9**, נספח לכתב האישום - **ת/10**, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - **ת/11**.

כמו כן, הוגש בהסכמה תע"צ תקינות מכשיר - ת/12.

מסיכום הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו מטעם המאשימה, הרי שלפי גרסתה, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל, ובהגיעו בסמוך לבית מספר 44, הורה לו ע"ת 1 לעצור רכבו לבדיקה שגריתית, במחסום לאיתור נהגים שיכורים וביקש ממנו להיבדק במכשיר "נשיפון".

הנאשם הסכים לביצוע הבדיקה, נכשל בה וניתנה אינדיקציה חיובית לאלכוהול.

העד נשאל אם עצר את הנאשם לבדיקה כיוון שזה לעס מסטיק והשיב כי אינו זוכר את האירוע, מעבר למה שכתב.

העד נשאל אם הכה בכתפו של הנאשם על מנת שלא יזוז ממקומו והשיב כי אינו זוכר דבר כזה.

העד העביר את הנאשם להמשך טיפולו של ע"ת 3 וזה הודיע לנאשם, כי הוא מעוכב לצורך בדיקה במכשיר ה"נשיפון", כאמור ב - ת/8, ת/9 ו- ת/11.

העד ציין כי היה עם הנאשם כל העת עד שהועבר לבדיקה במכשיר ה"נשיפון" והשגיח עליו שלא יאכל, ישתה או יעשן כנדרש, כאמור בת/8 ו- ת/11.

העד ערך לנאשם מבחן ביצוע (בדיקת מאפיינים), אותה צלח הנאשם ללא דופי.

התרשמותו הכללית של העד מהנאשם הייתה שמפיו נודף ריח קל של אלכוהול ולא ניתן לקבוע אם הוא נתון תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם נדרש להיבדק במכשיר ה"נשיפון", תוך קבלת הסבר על מטרת הבדיקה ומשמעות הסירוב לבצעה והסכים להיבדק, כאמור ב - ת/2 וסעיף 8 לת/11.

בשעה 01:01, הועברה הנאשם לידי ע"ת 2, לצורך הבדיקה במכשיר ה"נשיפון" והעד שב ודרש הסכמתו לביצוע הבדיקה, כאמור ב-ת/2.

העד נשאל בחקירה נגדית אם היה במחסום כלל העת או נקראה למקום והשיב כי כמפעיל "נשיפון" וקצין יחידה, הוא נקרא, לפי הצורך, למחסומי שכרות ברחבי המחוז.

עוד נשאל העד, האם המכשיר טולטל במהלך הנסיעה בניידת והשיב כי המכשיר נבדק בתחילת המשמרת ובסופה ונמצא כי הוא תקין.

בשעה 01:03, בחלוף 22 דקות משעת עצירתו, החל הנאשם בבדיקת ה"נשיפון", כאמור בת/3 ות/5.

הנאשם נשף פעמיים, כאשר שתי הנשיפות היו תקינות, בראשונה נמדד הערך של 345 מיקרוגרם ובשנייה, נמדד הערך

350 מיקרוגרם.

הערך הנמוך יותר, נקבע כתוצאת הבדיקה.

ע"ת 2 ציין ב-ת/3, כי החליף פיות נשיפה עבור כל בדיקה.

עותק מ - ת/3 נמסר לנאשם, כנדרש והוא חתם על קבלתו.

פרשת ההגנה

מטעם הנאשם, הוגשה קבלה ממסעדת "רק בשר", שסומנה נ/1.

לפי גרסת הנאשם, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

אותו ערב, בילה במסעדה עם בת זוגו, ובמהלך שעתיים וחצי, שתה כוס יין ואכל, יחד עם בת זוגו, 500-600 גרם בשר.

לאחר שיצאו מהמקום ובמרחק של כ-400 מטר בלבד מהמסעדה, הורה לו ע"ת 1 לעצור לבדיקה והוא שיתף פעולה עם השוטרים בכל שלבי הבדיקה, הגיש מסמכיו במהירות, שוחח לעניין וצלח ללא דופי את בדיקת המאפיינים. לשיטתו, לא היה שיכור ולראיה, השוטרים אפשרו לו לנהוג הביתה לאחר הבדיקה.

לדבריו, נאלץ להמתין בקור להגעת מכשיר ה"ינשוף" למקום.

לטענת הנאשם, ייתכן ותוצאות הבדיקה הושפעו מגורמים שונים, כגון: הבשר שאכל במסעדה, הכעס על ההתעמרות של המתנדב, שדחף אותו מעת לעת, הקור ממנו סבל במהלך ההמתנה למכשיר ה"ינשוף", פטריות הפורטובלו שאכל למנה ראשונה או תרופה בשם "מינוקסידין" שהוא נוטל, לצורך מניעת התקרחות.

הנאשם נחקר והשיב כי ייתכן שבכניסה למסעדה, קיבל טעימה של משקה אלכוהולי ושתה אותו, נוסף על כוס היין שטען כי שתה.

הנאשם הכחיש כי נדף מפיו ריח של אלכוהול וטען כי לעס מסטיק, עובר לעצירתו על ידי ע"ת 1.

הנאשם נחקר והשיב כי שיתף פעולה עם השוטרים והסכים להיבדק ב"ינשוף".

הנאשם נמנע מלהביא את בת זוגו לעדות בית המשפט.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בראיות המאשימה ושמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם, שוכנעתי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

עמוד 3

הפסיקה כבר קבעה כי מכשיר ה"ינשוף", נהנה מ"חזקת אמינות" - דהיינו, אם יקבע כי מכשיר "ינשוף" היה תקין בעת השימוש בו לבדיקת נהג החשוד בשכרות ומפעיל המכשיר הפעיל אותו על פי הנהלים הקבועים, אזי ניתן להסתמך על תוצאות הבדיקה, כפי שהן מופיעות בפלטים.

בפסקי הדין ת' 11893/07 ו- עפ"ת 10-04-25457, **מדינת ישראל נגד עוזרי** (להלן - פס"ד עוזרי), שם נדונה באריכות אמינותו ומהימנותו של מכשיר ה"ינשוף", נקבע בשתי הערכאות כי מדובר במכשיר אמין וכאמור בפס"ד של בית המשפט המחוזי: **"בצדק ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמינות, הניתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדין). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, באמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית וראוי מבחינה חוקית" (פיסקה כ"ח לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין). מסקנה זו נובעת גם מן הדין עצמו (סעיף 64 לפקודה) שקבע את השימוש במכשיר נשיפה לבדיקת רמת האלכוהול (ראו: ע"פ 40202/07 מדינת ישראל נ' שלמה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 4.6.2007).**

...הנה כי כן, מסקנתנו היא כי בדין קבע בית משפט קמא כי עומדת לו, לינשוף, חזקת אמינות. מעבר לכך, המדינה עמדה בנטל המוטל עליה גם בראיות נוספות שהביאה לעניין מהימנות המכשיר, אם מן הניסיון שנצבר בעולם בנדון ואם בחוות דעת המומחים שהביאה".

משנקבעה חזקת אמינותו של מכשיר ה"ינשוף", די בכך שניתן פלט בדיקה המציין כמות העולה על רף האכיפה הקבוע בחוק, ממכשיר "ינשוף" שעבר את הבדיקות התקופתיות הנדרשות ואת בדיקת הכיול טרם ההפעלה ונמצא תקין, על מנת לקבוע כי הנבדק עבר עבירה של נהיגה בשכרות.

במקרה שלפנינו, בתאריך 17.2.16, נערכה בדיקה תקופתית שגרתית, למכשיר "ינשוף" מספר 179, על ידי ע"ת 1 כעולה מ-ת/12 והמכשיר נמצא תקין לפעולה.

על פי ת/3 עד ת/6, זהו המכשיר בו עשה ע"ת 2 שימוש לצורך בדיקתו של הנאשם.

ע"ת 2 תיעד את הליך הבדיקה, כנדרש, ב- ת/3 ועותק מהמסמך נמסר לנאשם.

כמפורט לעיל, לא נפל דופי בהליך בדיקתו של הנאשם.

הנאשם סירב לחתום על גבי פלט הבדיקה, ת/5.

הנאשם הודה כי שתה כוס יין וכן, משקה אלכוהולי נוסף, בכמות לא ידועה, עובר לנהיגה.

הנאשם נמנע מלהביא לעדות את בת זוגו.

טענותיו של הנאשם כנגד אמינות המדידה, הן טענות סתמיות, ללא כל עיגון משפטי או ענייני אחר, שכן, הנאשם לא תמך אף לא אחת מטענותיו - לגבי הבשר, הפטריות, התרופה להתקרחות, הכעס והקור, בחוות דעת מקצועית שיש בה

כדי לאשר כי תיתכן השפעה של גורמים אלה על תוצאות בדיקת ה"ינשוף" .

מכל האמור לעיל ומשלא נסתרה חזקת אמינותו של מכשיר ה"ינשוף" ולא נפל פגם כלשהו בהליך הבדיקה של הנאשם עצמו, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם נהג בשכרות, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים